

MEOSZ OTTI SAJTÓFIGYELÉS

A Magyar médiában a mozgáskorlátozottakról és a MEOSZ interaktív portálján a 108 egyesület által közölt információk tallózása

A sajtóban megjelent információk -- MÉDIA HÍREK ---

Felújított kerékpárokat adott át a Karitászceldömölkön

Veres András püspök áldotta meg május 20-án a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászceldömölkre érkezett tizennyolc kerékpárt, melyeket megváltozott munkaképességű dolgozók újítottak fel.

Baktalórántházán, a megváltozott munkaképességűeket foglalkoztató Re-Cikli műhelyben újult meg huszonnégy kerékpár, amelyből tizennyolc Celdömölkre, hat Sárvára került

Celdömölkön Tuczainé Régvári Marietta, a Szombathelyi Egyházmegyei Karitászceldömölkre vezetője adta át felújított bicikliket, melyket turisztikai célokra hasznosítanak.

Az átadón köszöntőt mondott Majthényi László, a Vas Megyei Közgyűlés elnöke, Fehér László, Celdömölk polgármestere és Kondora István, Sárvár polgármestere. A rendezvényen fellépett a Kemenesaljai Néptáncsoport.

forrás: Magyar Kurír

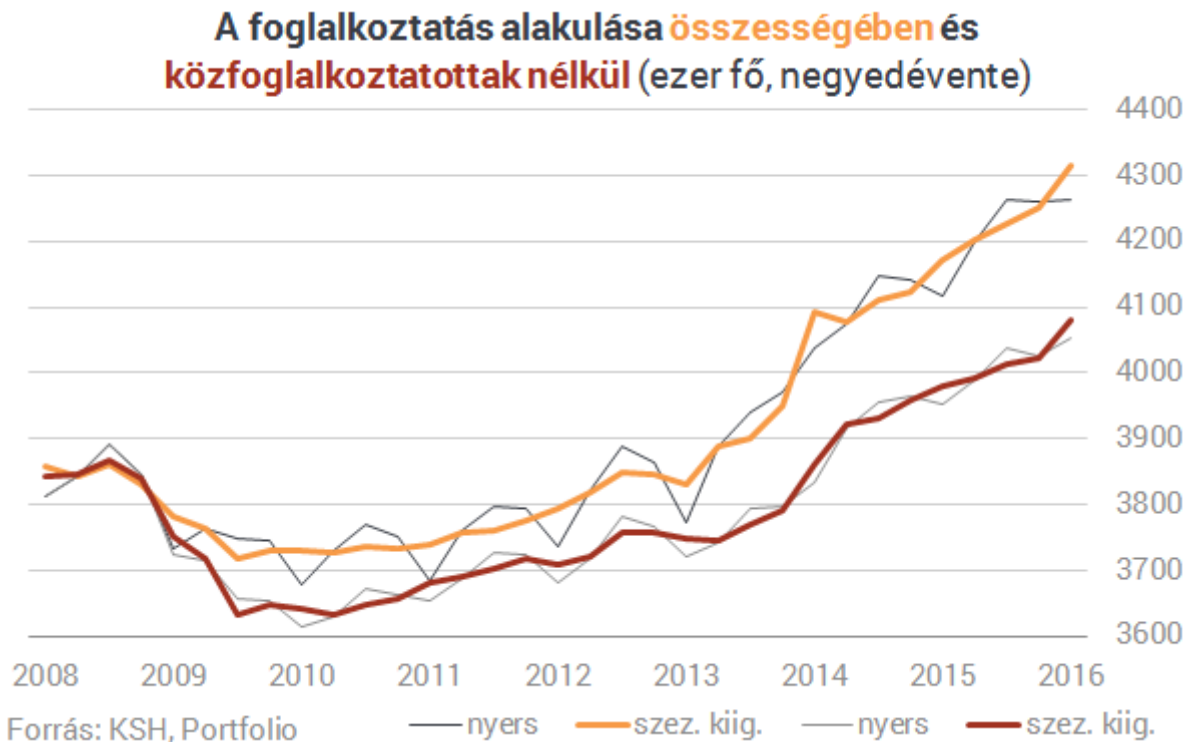
Sok jobbat tehetne az állam az álláskeresőkkal, mint a közmunka

A munkáltatók adóbefizetéseiből közel 280 ezer milliárd forintot kaphat jövőre a Nemzeti Foglalkoztatási Alap, ennek azonban csak töredékét költené az állam foglalkoztatási-képzési és szakképzési támogatásokra. Mindeközben 326 milliárd forint jut a jövő évi költségvetésből az elsősorban szociális és politikai célú közfoglalkoztatásra, amely a tapasztalatok szerint nem javítja a résztvevők munkaerő-piaci helyzetét, sőt. A Civilek a költségvetésről #KÖLTSEGVETÉS projekt keretén belül a Magyar Szegénységellenes Hálózat és az Esély Labor Egyesület fejtette ki szakmai véleményét a közfoglalkoztatásról a 2017. évi költségvetés tükrében.

Képzésekre is kellene költeni

2017-ben összesen 278,2 milliárd forintnyi adóbevételt vár a munkáltatóktól a kormány a Nemzeti Foglalkoztatási Alapba (NFA), amiből 60,7 milliárd a szakképzési hozzájárulást, 217,5 milliárd forint pedig a szociális hozzájárulási adó NFA-t megillető részét jelenti.

A költségvetés tervezete szerint azonban a befizetett közel 280 milliárd forintnak csupán 13 százalékát, 36 milliárd forintot fordítana az állam foglalkoztatási-képzési és szakképzési támogatásra.

Mindeközben pedig 326 milliárd forint jut az elsősorban szociális és politikai célú közfoglalkoztatásra, amely egyáltalán nem javítja a résztvevők munkaerő-piaci helyzetét, sőt.

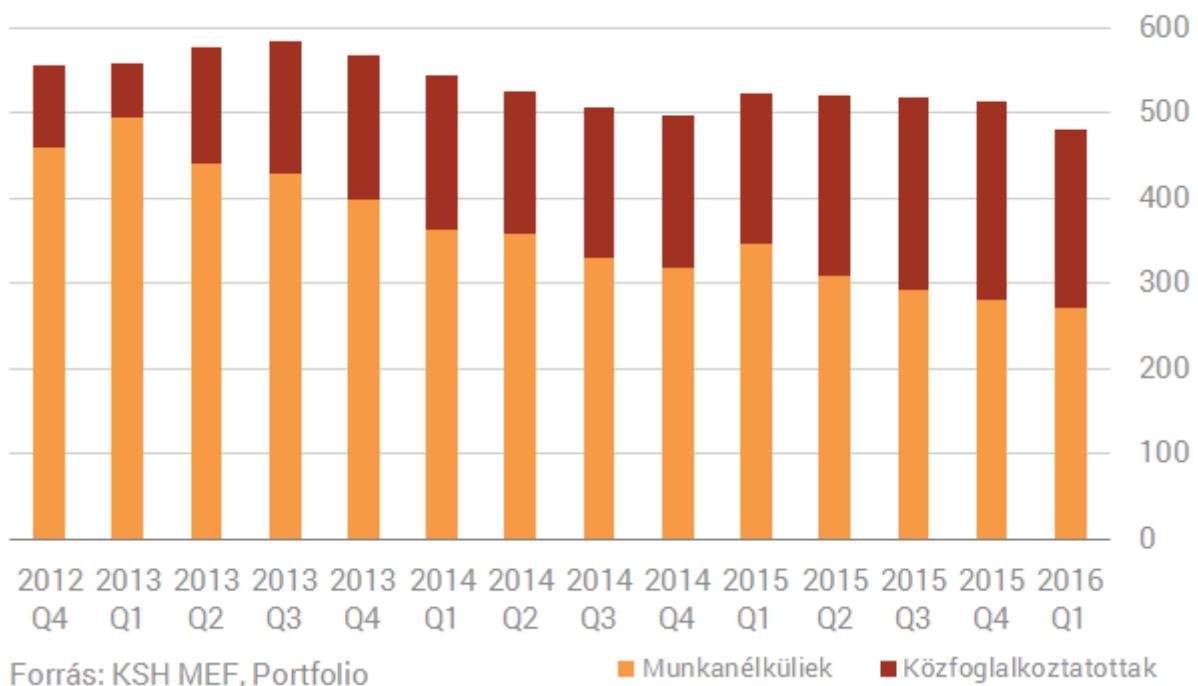
A civil szervezetek szerint annak ellenére, hogy tavaly óta országos szinten is általánossá vált a munkaerőhiány, a munkaközvetítők nem, vagy alig tudnak segíteni a munkaerőt kereső vállalkozásoknak. Ennek oka, hogy a munkaügyi központok ma még mindig szinte kizárólag

közmunkára hívják be az ügyfeleket, függetlenül attól, hogy a felajánlható közmunka segíti, vagy éppen hátráltatja-e őket a saját álláskeresésükben az elsődleges munkaerőpiacon.

Egyre nő azon képzett közmunkások száma, akiknek segédmunkát kell vállalniuk. (2015 nyarán már 96 ezer képzett közmunkásra mindössze 36 ezer szakképzettséget igénylő munkakör jutott.)

A szerzők arra is felhívják a figyelmet: évente egyre több 18 év alatti fiatal vállal közmunkát, ami a tankötelezettség 16 éves korra való leszállításából fakad (2015-ben már több mint ezren vettek részt közmunkaprogramban).

Munkanélküliek és közfoglalkoztatottak száma (ezer fő)

A civil szervezetek szerint ahhoz, hogy a közfoglalkoztatás ne a társadalomból való kiszorulást jelentse, szükséges, hogy a kormányzat legalább annyi forrást biztosítson az aktív munkaerő-piaci eszközök finanszírozására, mint a jelenleg elsősorban szociális célú közmunkára.

Ha nem költenénk ennyit a közmunkára, akkor költhetnénk...

Az uniós tagállamok közül **Magyarországon jár a legrövidebb ideig (3 hónapig) álláskeresői ellátás**. Máshol ugyanezt legalább 6 hónapig kapják a munkanélküliek, nem véletlenül, hiszen átlagosan ennyi időre van szükség ahhoz, hogy valaki munkát találjon. Ráadásul ez az az időszak, amikor a legkisebb befektetéssel vissza lehet juttatni a munkájukat elvesztőket az elsődleges munkaerőpiacra. A civil szervezetek szerint éppen ezért itthon is legalább 6 hónapig tartó álláskeresői járadékra van szükség.

A célzott támogatás hosszú távon csökkentené az ellátórendszer terhelését és azoknak a

számát is, akik a közmunka programba kerülnek - világítanak rá.

2015-ben közel 114 ezer fő részesült álláskeresési járadékban. Míg a munkavállalók által befizetett egészségbiztosítási és munkaerő-piaci járulékok NFA-t megillető része 165,8 milliárd forint, addig az álláskeresési passzív ellátásra ennek csak 28 százalékát, 47 milliárd forintot fordítana számukra az állam 2017-ben.

Felhívják a figyelmet arra is: a munkaerő-piaci szolgáltatások és támogatások tekintetében a **megváltozott munkaképességű álláskeresők** is azonos elbírálásra kell, hogy kerüljenek a munkaerőpiac más hátrányos helyzetű csoportjaival. Jelenleg a megváltozott munkaképességű személyek foglalkoztatásának támogatása az EMMI kezelésében kizárólag az akkreditált munkáltatók támogatását tartalmazza, több éve változatlan nagyságrendben.

A felkínálható aktivizáló segítő eszközök széles választéka jelenleg csak papíron létezik és valójában nem elérhető az álláskeresők és a munkáltatók számára - emelik ki a civil szervezetek. A személyre szabott munkaerő-piaci szolgáltatások fejlesztésére van szükség Magyarországon, ahogyan azt az Európai Bizottság is megjegyezte.

Több forrást kell biztosítani a munkaerő-piaci szolgálatoknak

Lényegesen több erőforrásra van szüksége a munkaerő-piaci szolgálatoknak. A munkaerő-piaci szervezeti rendszer sorozatos átszervezése, majd teljes megszüntetése (beolvasztása a kormányhivatalokba) súlyos erőforrás-vesztésekkel járt. Humán erőforrás-fejlesztés helyett jelentős leépítésnek és hatalmas (több térségben akár 40%-os) fluktuációnak lehetünk tanúi. A személyi állomány súlyos deficitjén túl, az informatikai és egyéb technikai infrastruktúra is elégtelen a megfelelő szolgáltatások rendszerének működtetéséhez. Minőség-irányítási vagy monitoring rendszerről már az elvek szintjén sincs szó.

A kormányzat jelentős szervezeti humán és technikai infrastruktúra fejlesztéssel kell, hogy megteremtse a kellően széles palettájú és személyre szabható munkaerő-piaci szolgáltatási rendszer feltételeit - javasolják a civil szervezetek.

Újjá kellene építeni a szociális támogatások rendszerét

A civil szervezetek szerint az elmúlt években leépített szociális ellátások eszközrendszerét is szükséges újjáépíteni. Úgy vélik, növelni kellene az olyan támogatási formákra szánt összegeket, mint az adósságkezelési támogatás vagy a lakhatási támogatás, amelyek jelenleg a települési támogatások körében vannak. Ehhez ugyanakkor az önkormányzatok forrásait is növelni szükséges.

A tartós szegénységben és társadalmi kirekesztettségben élők arányának csökkentése érdekében pedig növelnék a szociális juttatás összegét, vagy garantált minimumjövedelmet vezetnének be, amit kapcsolattartással és minőségi szociális szolgáltatásokkal kötnének össze. Emellett a szociális ágazat kapacitásainak növelését is javasolják, hogy egy-egy

családgondozó segítőre kevesebb ügyfél jusson. Mindehhez pedig a szociális területen dolgozók bérrendezésére is szükség van.

forrás: portfolio.hu

Megváltozott munkaképességűeknek teremt munkát a győri karitás

A Győri Egyházmegyei Karitás áprilisban egy textil-nagykereskedéssel karöltve indította el a segélyszervezet győri Apor Vilmos Házában a fogyatékkal élő, illetve megváltozott munkaképességű emberek foglalkoztatását.

Jelenleg két értelmi fogyatékossgal élő fiatal dolgozik a házban: egy szociális munkás felügyelete mellett anyagokat vágnak ketté, tekercesnek fel és csomagolnak. Az így előkészített textíliák kiskereskedőkhöz kerülnek.

A Győri Egyházmegyei Karitás fontos szempontnak tartja, hogy a munkavégzés mellett a náluk dolgozóknak visszaadja azt az érzést, hogy ők is szerves részei a társadalomnak. Ebben segíti őket a folyamatos lelkigondozás, amely célra a közeljövőben pályázati pénzből szeretnének kialakítani egy speciális szobát, ahol lehetőség nyílik négy szemközti beszélgetésekre vagy a személyes elvonulásra.

A jövőben szeretnének máshol is kialakítani hasonló célra szánt telephelyeket. A Győri Egyházmegye rendelkezik ugyanis olyan üres plébániaépületekkel, amelyek erre alkalmasak lennének. Három helyen – Harkán, Fehértón és Vértestolnán – már megállapodást írtak alá az egyházközségekkel, és megtörtént az ingatlanok ingyenes használati jogra vonatkozó bejegyzése a földhivatalban, hogy ezáltal a karitás pályázati jogosultsággal is rendelkezzen.

forrás: magyarkurir.hu

Nagyot csavar a kezén annak, aki rossz szándékú

„Csak akkor fogadok el segítséget, ha arra szükségem van, és az jó szándékú” - ezt mondta az Origónak Szekeres Pál, az Emberi Erőforrások Minisztériumának miniszteri biztosa. És azt is, hogy ugyan még mindig vannak lemaradások az akadálymentesítés terén, de nagyot lépett előre az elmúlt húsz évben Magyarország. Az olimpiai

bronzérmes, kétszeres paralimpiai aranyérmes sportoló azt mondta, volt, aki azt hitte, hogy a kerekesszékeiben alszik.

Kezdjük azzal, hogy segít nekem abban, hogy mi a helyes magatartás, ha az ember kerekesszékesel találkozik. Ha odamegyek, és rögtön segítek, adott esetben ügyetlenkedek, vagy ha várok, amíg megkérnek rá?

Azt gondolom, hogy úgy kell felajánlani a segítséget, hogy azt méltósággal lehessen elfogadni. Hány olyan butácska filmet láttunk már, ahol áll a vak a sarkon, nem akar átmenni, és a jótét lélek átviszi a túloldalra. Ha látom azt, hogy egy kerekesszékes ember ott van a járdaszegély előtt, és megkérdezem, hogy segíthetek-e lejutni, akkor kaphatjuk azt a választ is, hogy nem, köszönöm, várok valakit. Nekem volt már olyan, hogy mentem valahová, és odajött valaki, és elkezdett tolni. Én azonnal tiszta erőből lefékeztem a székemet, hátranyúltam, és magam elé húztam az illető kezét, hogy megnézzem, ki az. Ha látom, hogy jó szándékú, akkor azt mondom, hogy a segítség úgy működik, hogy felajánlják a segítséget, amit én megköszönök, és vagy elmondom, hogy hogyan segítsen, vagy visszautasítom.

És ha nem jó szándékú?

Akkor még egyet tekerek a kezén. De ilyen még nem fordult elő. Azért nagyon kevés olyan történet van, hogy valaki azért megy oda egy kerekesszékeshez, hogy szórakozzon vele. Alapvetően az emberek jók. Nekem nincs olyan negatív tapasztalatom, hogy valaki azért jött oda, hogy kiborítson a kerekesszékből, vagy ellopja a hátizsákomat. Az, hogy adott helyzetben ki kinek tud segíteni, egy nagyon érdekes kérdés. Ha elmegyünk egy vívóversenyre, ön és én, és el kell intézni valamit, akkor biztos, hogy én fogok önnek segíteni.

Ha meg kard van mind a kettőnknél, biztosan én leszek hátrányban.

Az több, mint hátrány, az kompenzálhatatlan. Szerintem egyébként az ép kifejezés rendben van. Hiszen vannak épkezláb emberek és fogyatékos emberek. Ez szerintem egy tanulási folyamat, hogy mit hogyan nevezünk. Vannak olyanok, akik azt mondják, hogy emberek speciális szükségletekkel. Van, ahol pedig olyan szavakkal illetik, amik a mai magyar valóságban már sértésnek számítanak. Például nyomorék.

Mozgáskorlátozott?

A mozgáskorlátozott az egy jó szó. Ami egy furcsa kifejezés az a fogyatékosággal élő. Én nem tudok a fogyatékosággal élni, mert az egy hiányosság. De a legfontosabb, a mondatok között meghúzódó empátia. Ha lett volna az általános iskolában egy kerekesszékes osztálytársa, akivel ezer közös élményük van, akkor ezt az egészet másként élné meg.

Ez már egy üzenet, hogy épek és mozgáskorlátozottak járjanak egy iskolába?

Ez egy tendencia. Ha most ránézünk egy érettségi tablóra, nem biztos, hogy látjuk, hogy az egyik fiúnak, mondjuk, művésztagja van. Az integrált oktatás egy évről évre erősödő tendencia, annak számos előnyével és számos buktatójával együtt. Milyen furcsán nézett volna ki, ha az önök lapjától csak egy kerekesszékes újságíró jöhetett volna hozzám interjúra. Az emberek fejében egyfajta szegregáció van. Egy kerekesszékes férfinak biztosan kerekesszékes felesége van, sőt akár a gyerekek is kerekesszékesek, és akkor, mint egy ilyen kis raj, közlekednek.

Fotó: Marton Szilvia – Origo

Elnézést, ha nevetek, de ön tette az egészet komikussá, ráadásul ön is nevet?

Én abszolút tudok ezen nevetni. Amikor megkérdezik tőlem, hogy ön a kerekesszékeiben is alszik, akkor sem tudok mást tenni.

Nyugtasson meg: ezt gyerek kérdezte?

Gyerekek szoktak ilyet kérdezni vagy idősek, mert ők közvetlenebbek, bátrabban kérdeznek.

Azt azért tegyük hozzá, hogy ön egy jó fizikumú ember. Ezt azért emelem ki, mert ezáltal sokkal kevesebb segítséget igényel - gondolom -, mint mondjuk egy idős ember.

Én kevésbé élem meg ezt az élethelyzetet önállóan, mint aki idősebb, vagy rosszabb mentális állapotban van. De ennek ellenére a fogyatékoság az életem minden pillanatában ott van. Én nem tudok följutni oda, ahol lépcső van.

Akkor kanyarodjunk vissza az iskolához. Abban az általános iskolában, ahová én jártam, nem volt lift. Oda hogyan járhatott volna egy kerekesszékes?

Nyilván ebbe az iskolába nem jelentkezett kerekesszékes. De mi van akkor, ha nyolcadikban – amikor már jobb fizikai állapotban voltak – úgy jelent volna meg szeptemberben egy osztálytársuk, hogy kerekesszékeiben ül. Csak leültek volna megbeszélni, hogy hogyan tudnak neki segíteni abban, hogy továbbra is járjon önökkel egy iskolába. Persze olyan is előfordulhat ilyen esetben, hogy azt a gyereket soha többet nem látják, mert az igazgató nem engedélyezi, hogy továbbra is az ő iskolájába járjon, vagy a szülő nem akarja negatív élményeknek kitenni a gyermekét. Ez persze a gyerekből óriási frusztrációt válthat ki. Az egy nagyon jó mondás, hogy integráljunk, amennyire lehetséges, és szegregáljunk, amennyire szükséges. Nagyon furcsa lenne a világ, ha nekem a balesetem óta a kerekesszékesek között kellene élnem.

Fotó: Marton Szilvia – Origo

Ön egyébként hogyan boldogul a közlekedéssel? A tömegközlekedést használja, vagy autóval jár?

Én már a balesetem előtt is többnyire kocsival jártam. Akkor ez azért volt fontos, mert vívtam, és a vívósák nagyon nagy, és több helyen volt edzés, a klubomnál és a válogatottnál is. A balesetem után pedig a kerekesszék miatt próbálok mindenhol autóval menni.

Felteszem, egy speciális autója van.

Igen, kézigáz és kézifék van benne. De ebből kívülről semmi sem látszik. Ha most csinállok egy pillanatképet, az nagyon vegyes lesz. Van, ami van, és van, ami nincs. Emiatt talán nagyobb az elégedetlenség hangja, mint amikor nem volt semmi. Amikor nem volt akadálymentesítés egyáltalán, föl sem merült, hogy egy kerekesszékes fölszálljon egy buszra vagy egy villamosra, esetleg elmenjen színházba, étterembe. Ha valaki babakocsival ment valahová, két ember odaugrott mellé, és szaladtak vele fel vagy le a lépcsőn.

No de ez most is így működik. A Boráros téren például kizárólag lépcsőn lehet lemenni a 4-6-os villamosmegállóból a rakpartra. Most kapásból ez jut eszembe, de több ilyen is van.

Jó, de a villamos alacsonypados.

Ezzel nem is vitatkozom! Csak azt mondom, a megállóból nem jut le kerekesszékkal.

A helyzet az, hogy ilyenkor az útvonaltervezés a legfontosabb, mert nem minden akadálymentes. Ilyenkor mondjuk egy megállóval hamarabb szállok le, és onnan megyek le a rakpartra.

Fotó: Marton Szilvia – Origo

A legtöbb nyugat-európai nagyvárosban a kilencvenes évek közepén lecserélték az összes buszt és villamost alacsonypadlósra. Ettől például Budapest nagyon messze van.

Én nagyon tiszteltem azokat a civil érdekvédőket, akik az adott helyzetben verik az asztalt, és kérnek valamit, ami ráadásul jogos és teljesítendő is. De azért ha a realitás mezején maradok, akkor azt mondom, hogy hasonlítsuk össze, mondjuk, Ausztriát Magyarországgal, hogy ők mikor alkottak jogszabályt az akadálymentesítésre, és nézzük meg, hogy mikor jutottak el oda, hogy akadálymentessé tegyék a fővárosukat tömegközlekedés szempontjából. Egy világvárost akadálymentesíteni sokéves folyamat.

Csak hogy a megfelelő jogszabályok ellenére a mai napig készülnek Magyarországon olyan tervek, bizonyos beruházásoknál, ahol nem szerepel az akadálymentesítés.

Először meg kell nézni rendszerszinten, hogy van-e hiba, rosszak-e a jogszabályok, rosszak-e a mechanizmusok. Ha a rendszer jó is, akkor is lehetnek egyedi hibák, de az a cél, hogy ezek se forduljanak elő. Egyébként ha egy kerekesszékes megérkezik Budapestre repülővel, pont úgy jut el a kijáratig, mint bárhol Nyugat-Európában. Tud olyan szállítóeszközt is rendelni – kicsit vagy nagyot –, amivel eljut a belvárosig. Itt azt látja, hogy a járdaszegélyek jelentős része alkalmas arra, hogy azon kerekesszékekkel közlekedjenek.

Szeretne meggyőzni arról, hogy Budapesten könnyen lehet közlekedni kerekesszékekkel?

Arról nem, hogy könnyen lehet közlekedni, de Budapest jóval használhatóbb város, mint húsz vagy akár csak tíz éve, ez egészen biztos. Teljesen igaz van annak, aki itt él, és vannak olyan szolgáltatások, amiket nem tud igénybe venni, és elégedetlen. De ha folyamatában nézzük, azt látjuk, hogy lépkedünk előre. Korábban az orosz Maradt Juszupovval együtt sportoltam. Ez a kerekesszékes fiú elment Varsóba, Bukarestbe, Pozsonyba, Bécsbe és Budapestre és több Közép-Európai városba. Bejárta a városokat, és tapasztalatokat gyűjtött. Ő azt mondta, hogy amit Budapesten látott három nap alatt, sokkal közelebb van a nyugat-európai városok szintjéhez, mint a kelet-európaiakéhoz. Szerintem ez egy olyan kérdéskör, amiben mindig lesz

probléma és jogos kritika. Nem mindig elég empátikus az összes döntéshozó, és ezért mi, itt kormányzati szinten nem tudjuk a civilek nélkül elképzelni a munkánkat.

Mit tudnak tenni, hogy még könnyebb legyen az életük a kerekesszékeseknek?

Folyamatosan monitorozzuk a jogszabályokat, ahol kell, ott cizellálunk rajtuk. Mindent megteszünk, hogy hazai és európai uniós források lehívásával javítsuk az életminőséget, de az emberek fogyatékosága az élet minden pillanatában jelen van. A fogyatékoságból eredő hátrány kompenzációjára az élet minden pillanatában szükség van.

Más szemmel nézi a világot.

Igen. Engem azért kértek fel, mert tapasztalatom van a közigazgatás és a fogyatékoságügy területén, de azért is, mert érintett vagyok. Minden ember életében vannak nehéz helyzetek, vannak kisebb-nagyobb tragédiák.

No de ez a balesete, ami után kerekesszékebe került, az egész életét megváltoztatta.

Igen, de ha valaki világhírű zongoraművész, és elveszíti két ujját, akkor neki vége van. Ha hétköznapi embernek hiányzik két ujj, az esztétikai hiányosság. Mindenkinek a saját baja a legnagyobb. Ami általános igazság, ha történik velünk valami, csak akkor tudjuk elfogadtatni az új helyzetet másokkal, ha előbb azt mi is elfogadjuk. Ha nem tudom feldolgozni, ami velem történt, akkor teljesen mindegy, hogy mit tesz a többségi társadalom, mit tesz a családom, ha nem fogadom el, hogy kerekesszékes vagyok, teljesen mindegy, hogy akadálymentesített valami vagy sem, egész egyszerűen a kerekesszékebe sem fogok beülni, és emberek közé sem akarok menni. Bezárkózok, és ezzel szép lassan elutálom magam mellől a szeretteimet. És nyilván a családom kitart mellettem, de őket is húzom magammal, mint a fuldokló, aki másba kapaszkodik. Ilyenkor sokszor az is megfullad, aki próbál segíteni.

Egy ilyen helyzetben a család támogatása, talán mondhatjuk azt, hogy kötelező. Az azonban kevésbé gyakori, hogy egy friss kapcsolat egy ilyen tragédia után kitart. A felesége, három gyermeke anyja, a balesete előtt rövid ideje volt a barátnője, mégis maga mellett maradt.

Ehhez kellett egy olyan pozitív életszemlélet, mint az enyém.

No de akkor pont nem tartozott az pozitív életszemléletű emberek közé. Korábban nyilatkozta, hogy a balesete után az öngyilkosság is megfordult a fejében.

Igen, kellett az ő rajongó szeretete. Pont ő kellett nekem ahhoz, hogy a régi énem visszanyerjem. Én soha nem szembesítettem a kollégáimat azzal, hogy én kerekesszékes vagyok. Úgy gondolom, hogy ezt a helyzetet megszokták, elfogadták, és ha rólam beszélnek, biztos, hogy nem a kerekesszékről beszélnek.

Bronzérmet szerzett – önt fogom idézni – az ép sportolók között, és három aranyérmet paralimpián. Melyikre büszkébb?

Három gyermekem van, mind a hármat ugyanúgy szeretem, ahogy az érmeimet is. Azt azért hozzá kell tenni, hogy az aranyérmeket nem kell magyarázni, minden mást igen.

2008-ban az ép törözők kapitánya lett.

Támogatóim megválasztottak, de a kerekesszéke miatt voltak ellenzőim is.

Csak kívülről vagy belülről is?

Belülről is ért támadás. A vívásban belül is voltak helyzetek. Azt kellett mondanom, hogy 1991 és 2008 között ezer versenyen voltam, beutaztam a világot. Gondoljátok, ha vívózsák nélkül megyek, akkor nem tudok elmenni mindenhová? És akkor jöttek ilyen kérdések, hogy „te hogy mész be Párizsban a Coubertin csarnokba?” És erre én azt mondtam, hogy ugyanúgy, mint te, azzal a különbséggel, hogy te bemész a lépcsőn, én meg hátul megkeresem a liftet.

Miért mondott le?

Kaptam egy felkérést, hogy legyek a sportért felelős helyettes államtitkár. Ez 2010-ben történt.

Azt mondta korábban: ha nincs a balesete, soha sem lett volna államtitkár.

A mozgássérültségem sodort a közélet felé, a sport- és sorstársaim biztattak ebbe az irányba. Az én fejemben nem jelent meg az, hogy belekerülök egy helyzetbe, ahol mások löknek maguk előtt, hogy menjek.

Példaképe a kerekesszékeseknek?

Nem vagyok példakép.

Akkor egy olyan ember a kerekesszékesek között, aki másoknak utat mutat?

Aki a mozgássérültek között sportoló, az szeretne paralimpiai bajnok lenni. Ilyenformán akár lehetek jó példa. De miért ne lehetne egy kerekesszékesnek ép sportoló, egy olimpiai bajnok a példaképe?

Május 29-én idén is megrendezik a Rehab Critical Masst. Mi a véleménye róla?

Ez már az elnevezése miatt is – "kritikus tömeg" – fontos. Fontos, hogy a fogyatékos emberek megmutassák, hogy vannak, léteznek, vannak elvárásaik a társadalom felé. De az is nagyon fontos, hogy vannak dolgok, amiket ők tudnak nyújtani. Az idei megmozdulás a sportról fog szólni. Ez egy békés felvonulás. Akkor működik jól egy társadalom, ha mindenki hozzá tud tenni a közös értékekhez. A fogyatékos emberek ügyében akkor lehet előrelépni, ha a civil és a kormányzati oldal tud egymással együttműködni, és ha kell, érdemben vitatkozni, és ezekből az érdemi vitákból mindenki profitál. Nekem gyakran az a félelmem, hogy az emberek azt gondolják, hogy mi, fogyatékos emberek csak pénzbe kerülünk. Minden ember élete során van olyan szakasz, amikor segítségre szorul. Ha babakocsiban ül, kell az akadálymentesítés. Ha idősek lesznek, akkor is hasonló problémákkal találkozhatunk. Ami a mozgássérültek számára használható, az a többségi társadalom számára kényelmes és biztonságos, és manapság a biztonság egy nagyon fontos dolog.

forrás: origo.hu

Nem tudni, mit akar az állam

Biztos, hogy a jövő évi költségvetés sem a szegények, a legalacsonyabb jövedelmű gyermekes családok költségvetése - állítja a Gyermekesély Közhasznú Egyesület. Velük együtt 16 civil szervezet készített elemzést az állam 2017-es pénzügyi terveiről, többségük valamennyi szakterületen azt állapította meg: a kormány nem csökkenti, hanem éppenséggel emeli a társadalmi egyenlőtlenségeket.

Magyarországi civil szervezetek másodszor fogalmaztak meg ajánlásokat a következő évi költségvetési javaslatához azokon a területeken, ahol szerintük az állami kiadások várható alakulása rosszabb helyzetet teremt a társadalom egyes csoportjai számára, mint ami pénzügyileg lehetséges lenne. A források rossz újraosztása figyelhető meg a Gyermekesély Közhasznú Egyesület szerint abban, hogy a kormány jövőre megint a magasabb jövedelemmel rendelkező családoknak akar kedvezni a jóléti kiadások jelentős emelésével, elsősorban a családi otthonteremtési kedvezmény és a családi adókedvezmény révén. Ugyanakkor továbbra sem tesz semmit a mindenkit elérő pénzbeli ellátások értékvesztésének megállítására, összességében tehát az állam kevesebbet szán a legalacsonyabb jövedelmű gyerekes családokra, mint 2016-ban.

A civil szervezet a szegény családok anyagi biztonságának megteremtésében fontos szerepet játszó családi pótlék és a gyermekétkeztetés kiadásainak terveit elemezve jutott erre a megállapításra. A jövő évi költségvetés alapján ugyanis az állam 10 százalékkal, majdnem 900 milliárd forinttal többet szán jóléti kiadásokra, mint az idén, mégis jelentősen csökken a szociális, oktatási és egészségügyi költség, a nyugdíjak kifizetése és a munkanélküliség

kezelése, a gyermek és ifjúságvédelem részesedése a teljes költségvetéshez viszonyítva. Míg idén e szolgáltatások még 56,9 százalékos darabot hasítottak ki a büdzséből, jövőre már csak a kiadások 54,8 százaléka jut ezekre.

A költségvetési elemzés szerint az állam rövidtávú gondolkodását mutatja, hogy miközben több gyermek megszületésében reménykedik és a csecsemőkhöz kapcsolódó kiadásokat, így a terhességi gyermekágyi segélyt vagy a gyest megemeli, később már nem tartja ennyire fontosnak a gyermekek felnevelésének segítését, hiszen 8 év után 2017-ben sem tervezi a családi pótlék összegének megemelését, sőt - érzékelve a gyerekszám csökkenését - 3,2 milliárd forinttal kevesebbet irányoz elő erre a kiadásra. Félmilliárddal csökken jövőre a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre, vagyis a gyermekszegénység enyhítésére fordított egyik legfontosabb kiadás összege is, magyarán az Orbán-kormánynak nem célja a leginkább leszakadók felemelése.

A civilek emlékeztettek arra is, hogy a legszegényebb gyermekek aránya 2010-2014 között drasztikusan emelkedett, elérte a 380 ezer főt, és a következő év minimális csökkenése ellenére alig javult a helyzet. Közülük 123 ezren a legsúlyosabb szegénységben nőnek fel. A legrosszabb a helyzet az egyszülős családokban, amelyek 37,5 százaléka, és a három- vagy többgyermekeseknél, ahol 27,6 százalék volt szegény. Ők azok, akiknél minden fillér számít, tehát egyre rosszabbul élnek pusztán annak következtében, hogy az 1,8 millió gyermeket érintő családi pótlék összege ma negyedével kevesebbet ér, mint 2008-ban.

A Gyerekesély Közhasznú Egyesület kiszámolta, hogy ha mindenki, egyformán egynegyedével megemelt összeget kapna, az 75-80 milliárd forinttal emelné az állami kiadásokat. Nemcsak a magas többletkiadás miatt vetik ugyanakkor el ezeket a számításokat, hanem mert a szegénység csökkentéséhez inkább egy differenciált emelés adna megoldást, ezért javasoltak az elemzés készítői a kormánynak és a parlamenti képviselőknek egy olyan családi pótlékemelést, amelyben az egygyermekesek 10 százalékot, a kétgyermekesek 15 százalékot, a három és többgyermekesek pedig gyerekenként 25 százalékot kapnának. A civilek számítása szerint 55 milliárdos többletkiadással járna, hogy az egygyermekesek havi 1200 forinttal, a kétgyermekesek 2000-rel, a nagycsaládosok pedig 4000 ezer forinttal többet kapjanak. A terv szerint ennél többet kellene adni a gyermeküket egyedül nevelőknek és a fogyatékos gyermekkel élőknek.

A családi pótlék, a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény és a gyermekétkeztetés területén javasolt változtatások 100 milliárdos többletkiadására az elemzés szerint ugyanakkor lenne fedezet a jövő évi költségvetésben a sportra szánt pénzek csökkentésével. Ezt nem érezné meg a társadalom, hiszen a mindenkit elérő szabadidős és diáksportra most is csak egymilliárd van betervezve, a források nagy része keveseket megmozgató sportágakra megy el - állapították meg.

Nyolcvanezerrel több gyereken lehetne segíteni

"Furcsa, nehezen értelmezhető folyamat" az egyesület szerint az is, amit a kormány a gyermekétkeztetés terén tesz. Miközben valóban nőtt a szünidei, továbbá az ingyenes bölcsődei és óvodai étkezésre fordított összeg, az általános iskolákban csökkent a szünetekben meleg ebédre jogosult gyerekek száma, a középiskolások pedig változatlanul csak 50 százalékos kedvezményt kaphatnak a térítési díjából. A szünidei ellátás a rászoruló óvodások, általános iskolások 85 százalékához jut el.

A legnagyobb baj a civilek szerint az, hogy a jogosultság feltételeként szabott rendszeres gyermekvédelmi kedvezményből - a 8 éve változatlan jogosultsági küszöb miatt - egyre többen szorulnak ki, sőt "meredeken csökken a jogosult létszám". Akár 80 ezerrel is több gyermek lehetne segíteni, ha a jövedelemhatárt 5-10 százalékkal megemelnék - érvelt a civil szervezet.

Önkéntes munka a banki dolgozóktól

A Budapest Bank hódmezővásárhelyi fiókjának és a Szegedi Vállalati Üzletközpont munkatársai ajtók és ablakok lefestésével támogatták a Kozmutza Flóra Óvoda, Általános Iskola, Szakiskola, Kollégium, Gyermekotthon és Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézményt. A pénzügyintézet tavasszal országszerte 21 helyszínen rendez Törődés Napja akciókat.

A Budapest Bank nemcsak a pénzügyek terén, hanem a társadalom és a környezet javítását célzó kezdeményezések kapcsán is fontosnak tartja a felelős gondolkodást. Az önkéntességnek nagy hagyománya van a banknál: ennek jegyében rendezik meg a Törődés Napja programsorozatot több mint másfél évtizede, évente két alkalommal. Az akciók a gyermek- és ifjúsági, valamint oktatási és egészségügyi intézmények támogatását, a helyi lakosok életkörülményeinek és környezetének javítását, illetve különböző helyi civilszervezetek segítségét célozzák. A kétkezi munkán túl a bank 100 000 forinttal járul hozzá a munkálatokhoz. 2015-ben a pénzügyintézet közel ötszáz kollégája harminchét helyszínen mintegy háromezer óra önkéntes munkával és 4,7 millió forinttal támogatta a helyi közösségeket.

„Idén is örömmel veszünk részt a Törődés Napja programban, ezúttal a hódmezővásárhelyi bankfiókkal közösen. A szűkös bevételi források nem adnak lehetőséget felújítási munkákra, ezért döntöttünk úgy, hogy segítjük őket a nyílászárók lefestésével” – mondta Kardosné Temesvári Irma, a pénzügyintézet Szegedi Vállalati Üzletközpontjának vezetője.

„Biztosak vagyunk benne, hogy önkéntes munkánkkal nemes célokat szolgálunk. Az 1997 óta működő intézmény középsúlyos értelmi fogyatékos gyermekek szegregált nevelésével- oktatásával, korai gyógypedagógia segítségnyújtással foglalkozik.” – nyilatkozta Maróti Tiborné Katalin, a hódmezővásárhelyi bankfiókvezető.

A Budapest Bank társadalmi felelősségvállalási stratégiájában kiemelt helyen szerepel a pénzügyi tudatosság, a kultúra és szellemi élet, az oktatás fejlesztése, valamint a szociálisan hátrányos helyzetűek és civil szervezetek támogatása. A „Budapest Bank Budapestért” és a „Budapest Bank az Oktatásért és a Magyar Pénzügyi Kultúráért” Alapítványokkal, valamint a „Budapest Bank Békéscsabáért” Programmal a pénzügyintézet az elmúlt 25 évben összesen több mint 900 millió forinttal támogatta a közérdekű kezdeményezéseket.

forrás: promenad.hu

Segítő Kezek A Fogyatékos Gyermekekért Alapítvány

Az alapítvány a Debrecen, Honvéd utcai bölcsőde speciális csoportjának civil szervezetű támogatója, amely közvetlenül segíti a speciális csoportot, tárgyi eszközök beszerzésével és olyan fejlesztő terápiák elérhetővé tételével, mely a sérült, vagy fejlesztésre szoruló bölcsődei-óvodás korú gyermekek számára nehezen hozzáférhetőek, vagy a hátrányos helyzetű szülők számára túlságosan költséges. Ilyen például az ún. “kutya-terápia”, mely a sérült/fogyatékkal élő gyermekek szociális fejlődését nagy mértékben elősegítheti.

- Pénzbeli adomány a helyszínen;
- Tárgyi adomány (egyeztetés szükséges az elérhetőségek valamelyikén);
- SZJ adó 1% felajánlás;

Segítő Kezek a Fogyatékos Gyermekéért Alapítvány

Cím: 4031 Debrecen Derék Utca 47. 1/3.

Adószám: 18548949-1-09

Email: segitokezek@freemail.hu

Telefon: +36 70 345 3140

forrás: szabadban.hu

A fogyatékkal élőkre hívták fel a figyelmet A fogyatékkal élőkre hívták fel a figyelmet

A fogyatékkal élők élethelyzeteivel ismerkedhettek meg az érdeklődők a csíkszeredai Vár téren csütörtökön. A Gyulafehérvári Caritas Szent Ágoston Nappali Foglalkoztató Központ sérült fiataljai és munkatársai ugyanis figyelemfelkeltő napot szerveztek.

A Mindannyian mások vagyunk elnevezésű rendezvényt hetedik alkalommal szervezték meg, ezúttal közel ezer gyerek vett részt a foglalkozásokon. „A figyelemfelkeltő napok sorozatát akkor kezdtük el, amikor tudatosult bennünk, hogy az átlaggyerekeknek nincs teljesen tiszta képük arról, hogy milyen is az, amikor valaki fogyatékkal él. Mert nem úgy van, hogy van a fogyatékkal élők világa, és van a mi világunk, hanem ez egy közös világ, ahol mindannyian mások vagyunk. Ezeken a rendezvényeken szeretnénk bemutatni a mindennapi életet, mert a fogyatékkal élők is pont olyan gyerekek, pont olyan fiatalok, csak egy picit más szükségleteik vannak, másképp kell a mindennapi életüket berendezniük” – mutatott rá Demeter Zsuzsa, a Gyulafehérvári Caritas fogyatékkal élők programjának koordinátora.

Az érdeklődőket interaktív élmény- és játékparkkal várták, összesen nyolc, úgynevezett szigettel. A hallássérültek szigetén a jelnyelvnek és a jelnyelvvél való kommunikációnak az alapjait ismerhették meg, a Nehezen tanulók, de kitarító vagyok elnevezésű szigeten az értelmi fogyatékos és az autista fiatalokkal való munka szépségeit mutatták be, a mozgássérültek szigetén a kerekesszékekkel, a mankóval való járást és a szájjal való festést lehetett kipróbálni. A manók szigetén a kicsiket várták, a Láto-más szigetén a nemlátók és gyengén látók élethelyzeteit lehetett kipróbálni szaglászás, tapintás, ízlelés által. Idén is volt Élőkönyvtár, ahol fogyatékkal élő fiataloktól lehetett kérdezni. A rendezvény fővédnöke Pap Róbert Flórián cselgáncsozó volt, ő vezette a Mozogjunk együtt szigetet. Ezzel a szervezők arra szerették volna felhívni a figyelmet, hogy függetlenül attól, hogy valakinek van vagy nincs fogyatéka, a mozgás az életünkhöz tartozik. Ugyanakkor fontosnak tartották azt is, hogy a gyerekek, fiatalok hozzájuk közel álló, elérhető példaképpel találkozzanak.

Noha az éppen arra járók közül kevesen kapcsolódtak be a rendezvénybe, a szervezők elmondták, a partnerek, a megszólított iskolák már számítanak arra, hogy ha május, akkor a

Caritas tart egy ilyen rendezvényt. „Nyitottak, érdeklődők, megszokták már. Ez egy nagyon nagy előrelépés. Az is, hogy folyamatosan kint vannak a különböző szervezetek, a hallássérültek szervezete, a mozgássérültek szervezete, a Manó Tanoda. Ők évről évre segítenek, hogy ennek a napnak itt értelme legyen, közösen találjuk ki a programokat. Az nagyon fontos, hogy hiteles emberekkel találkozzanak a gyerekek, mert akkor nem csak beszélünk arról, hogy a sérültekhez hogy kell viszonyulni, hanem látják is, hogy mit kell tenni, ha van egy helyzet, ahol segíteni kell, hogy lehet bevonni őket is a tevékenységekbe” – osztotta meg lapunkkal Váta Emese, a Gyulafehérvári Caritas munkatársa, a figyelemfelkeltő nap koordinátora.

forrás: szekelyhon.ro

Ezeknél a betegségeknél igényelhető adókedvezmény

Akár 66 ezer forint is járhat

Nem csupán súlyos fogyatékos, de számos veleszületett vagy szerzett betegség esetén igényelhető adókedvezmény. A bruttó havi minimálbér növelését követően idén már 66 ezer forintot kaphatnak így a családok.

Külön kormányrendelet szabályozza, hogy **milyen betegségek esetén illet adókedvezmény**, a rendelet szövege ugyanakkor megtévesztő. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 40. § értelmében "súlyosan fogyatékos magánszemély" veheti igénybe a kedvezményt, ugyanakkor a jogosultak köre kiterjed például a [cukorbetegségben](#), laktóz-intoleranciában, illetve bizonyos anyagcsere-rendellenességben szenvedő személyekre is. Emiatt sokan nem is tudnak róla, hogy betegségük miatt őket is megilleti a kedvezmény, ami a bruttó havi minimálbér 2016-os emelését követően tovább nőtt. Az idei évben a személyi jövedelemadóból levonható személyi kedvezmény összege **havonta 5550 forint, évente tehát 66600 forintot kaphatnak** az alábbi betegségben szenvedők:

- hallási fogyatékos
- mentális és viselkedészavarok
- látási fogyatékos
- mozgásszervi fogyatékos
- pervazív fejlődési zavarok (például gyermekkori autizmus, illetve Asperger szindróma)
- schizofrenia, schizotipias és paranoid zavarok
- bizonyos daganatos megbetegedések
- mesterséges testnyílással élő személy
- súlyos szervi károsodással járó immunbetegségben szenvedő (például polyarteritis)
- emésztőrendszer betegségeinek fajtái (például Chron-betegség, felszívódási zavar intolerancia)
- ritka betegségek bizonyos típusai (például Huntington-kór, örökletes ataxiák)
- bizonyos endokrin és anyagcsere betegségek (például I. típusú diabetes, szövődmenyekkel járó II. típusú diabetes)
- veleszületett enzimopátiák (anyagcsere megbetegedések)
- hemodialízis vagy peritoneális dialízisre szoruló végállapotú veseelégtelenségben szenvedő
- krónikus légzési elégtelenségben szenvedő
- veleszületett és szerzett szívbetegségben szenvedő a III-IV. NYHA funkcionális stádiumban

- egyéb fejlődési rendellenességgel születettek (például Down-szindróma, Edwards-szindróma)

A fenti csoportokon belül minden betegség rendelkezik egy-egy **BNO kóddal**, amely alapján beazonosítható, hogy a kormányrendelet értelmében jogosultak vagyunk-e az adókedvezményre. A teljes listát [az alábbi linkre kattintva](#) böngészheti át! Házi orvosunk további tájékoztatással is szolgálhat, a támogatás igénylése előtt ezért tanácsos vele is egyeztetni!

A kedvezmény a súlyos fogyatékoságról szóló orvosi igazolás, illetve a rokkantsági járadékra való jogosultságról szóló határozat alapján igényelhető. Ezt az igazolást **szakorvos** állítja ki, illetve ha a páciens rendelkezik szakambulancia vagy kórházi osztály szakorvosa által kiállított minősítéssel, úgy a **házi orvosa** is elkészítheti neki. Amennyiben a jogosultság feltételei korábban is adottak voltak, az adott személy azonban nem vette igénybe a kedvezményt, azt visszamenőlegesen is megteheti: **az elmúlt öt évre vonatkozó összeget kaphatja meg.**

Gyermek után nem jár

Sajnos **a családok nem vehetik fel beteg gyermekük után** ezt az összeget. A NAV adószakértője megkeresésünkre úgy tájékoztatott: az adókedvezményt csupán a tartós betegségben szenvedő személy igényelheti meg, a beteg gyermeket nevelő szülők így sajnos nem élhetnek ezzel a lehetőséggel. Mivel a gyermek nem rendelkezik adóköteles jövedelemmel, a szülő nem jogosultak helyette igénybe venni a kedvezményt.

forrás: hazipatika.hu

Hihetetlen történet Julcsiról és Esztiről, akiket általános iskolás korukban vettek fel a Zeneakadémiára

Évente egy-két embert vesznek fel a Zeneakadémia rendkívüli tehetségek osztályába. A Gaál családban mindkét lánynak sikerült a bravúr. Ráadásul úgy, hogy mozgássérült szüleiknek kellett megteremteni ehhez a feltételeket. Hihetetlen vagy sem, igaz történet következik.

Talán nem mindenki tudja, de van az országban egy egyetem, ahova akár már az alsó tagozat után lehet jelentkezni. Ehhez „csak” egy valamire van szükség: [kivételes tehetségre](#) egy adott hangszeren. A [Zeneakadémia](#) „rendkívüli tehetségek osztályáról” van szó, ahol a legfiatalabb diák ma a 12 éves Gaál Julianna, aki tízéves kora óta tanul itt. „*Osztálytársa*” többek között a 17 éves nővére, Eszter is, ő 13 éves kora óta előkészítő. Mindketten hegedűművészek készülnek. Mellesleg szüleik mozgássérültek.

Ebbe a különleges osztályba évente mindössze egy-két diákot vesznek fel, a jelenlegi osztálylétszám 17 fő. A választott hangszer a hegedű mellett lehet zongora, cselló vagy gitár is. Minden egyes tanulóval külön tanár foglalkozik, persze egy sor zeneelméleti kurzuson is muszáj részt venni. A képzés mellett pedig a normál tananyaggal is haladni kell egy általános, illetve egy középiskolában.

Ameddig le nem feküdtek, addig hegedültek a gyerekek

A hetedik kerületben járunk, a Gaál család otthonában. A hangulatos földszinti lakásban elsőnek az tűnik fel, hogy a falon mindenhol festmények lógnak. Kiderül, hogy a lányok édesanyja festette az összeset. Ma is festene, ha meg tudná engedni magának a vásznat, a festékeket. Tünde citerán is játszott, talán ezért lettek tehetségesek a lányok is a zenében.

„Julcsi már hároméves korában hegedült mindenem, ami csak a keze ügyébe akadt, mivel Eszti ekkor már zeneiskolába járt – meséli Gaálné Beregszászi Tünde, Julcsiék édesanyja. –A negyedik születésnapjára kapott egy kisméretű, olcsó kínai hegedűt a nagymamájától. Egyik hang sem volt bejelölve rajta, mégis hamarosan tisztán játszotta a Süss fel napot.” „Ameddig le nem feküdtünk, addig hegedültünk – szól közbe nevetve Eszti, Julcsi nővére. –Emlékszem, úgy kellett sokszor este 10-kor ágyba zavarni minket.”

16Mutasd mindet

Egyértelmű volt, hogy Julcsi zenei képzését is minél hamarabb el kell kezdeni. Annak ellenére, hogy a felvétel négy és fél éves korban még egyáltalán nem minden zeneiskolában magától értetődő, a család talált egy helyet, ahova a kislányt be lehetett iratni.

„Nyolcéves volt Eszti, amikor hallottunk a Zeneakadémia különleges tehetségeket fogadó osztályáról – folytatja Julcsiék édesanyja. – Már a zeneiskolában kiemelt tehetségnek számítottak, ezért hamar magántanuló lett mindkét gyermek. Először Esztit vették fel az előkészítőbe, majd két évre rá Julcsit is, tízévesen.”

A 12 éves Julcsi a zenei fejlődésében most ott tart, ahol a 17 évesek

„Nagyszerű érzés kivételes tehetségekkel foglalkozni – mondja Kertész István, aki a Gaál testvérek tanára a Zeneakadémián. – Ők ugyanis általában is érettebbek, mint a kortársaik. Vagyis nemcsak a zenét élik át mélyebben, más az egész gondolkodásmódjuk is. Mondok nekik egy utasítást, amit nemcsak végre hajtanak, hanem hozzáteszik kreatívan a saját elképzelésüket.” A tanár úr szerint a kivételes zenei tehetségek általában is intelligensebbek, mint a korosztályuk tagjai. „Sokkal könnyebben tanulnak az iskolában– folytatja –, bár tény, hogy a tanárok is rugalmasabbak velük, hiszen a gyerekek sokat **hiányoznak. Volt olyan diákom, aki ugyan kettesekkel, hármassal végezte el a középiskolát, majd könnyedén leérettségizett, kitűnő eredménnyel. Vagyis amikor kicsit többet foglalkozott a tanulással, azonnal a legjobb eredményt produkálta.**”

Gaál Julianna, Gaál Eszter és Kertész István, a Zeneakadémia tanára (Fotó: Hernád Géza)

A tanár úr szerint Julcsi a zenei fejlődésében most ott tart, ahol a 17 évesek. Nővére az akadémisták szintjén hegedül. *„Elvileg nem lehetetlen, hogy ezt a különbséget az egyetem végére néhány kortársuk behozza, de a többségüknél mindig is ügyesebbek lesznek”* – mondja.

Julcsi életében minden nap, minden perc a zenéről szól. A Zeneakadémián is vannak tanórák, amikre készülni kell, nem beszélve a napi többórás gyakorlásról. Ehhez jön még a többi tantárgy tanulása, a félévi és az év végi vizsgák az általános iskolában és az akadémián. Na és a koncertek, a fellépések... A hazai és nemzetközi versenyeken szerzett díjaikat hosszasan lehetne felsorolni.

Elveszett gyerekkor?

„Sokan mondják, hogy ezeknek a gyerekeknek nincs igazi gyerekkoruk, és ebben van is valami, de ez a gyerekek saját döntése – mondja Kertész István. – Tény, hogy naponta legalább négy órát kell gyakorolniuk ahhoz, hogy egyenletes legyen a fejlődésük, de nekik a zene jelent mindent, így tapasztalataim szerint ez számukra egyáltalán nem teher. Valójában akkor lennének boldogtalanok, ha nem foglalkozhatnának ennyit a zenével. Tény, hogy kockáztatnak. Hiszen az összes zeneakadémista szólista akar lenni, ugyanakkor ez csupán néhány százalékuknak sikerül. Hogy ez min múlik? A technikai tudás értelemszerűen kevés. Kell valamiféle extra belső energia, extra tűz, valamiféle képesség az érvényesülésre. Ebben sokat segíthet a család, különösen ha a szülők is zeneművészek, de azért ez utóbbi nem alapfeltétel.”

10Mutasd mindet

Koncertek, járkálás, kézmosás

A tanár úr szerint minden koncert, verseny egy-egy ugrást jelent a zenei tehetségek fejlődésében, hiszen ezekre a fellépésekre rengeteget kell készülni, és itt már apró nüanszok döntenek. Meglepő vagy sem, a gyerekek sokkal bátrabbak, mint a nagyok. *„A kisebbek szinte egyáltalán nem izgulnak a koncertek előtt, pedig egy-egy szereplésen több órán keresztül hegedülnek a zsűri előtt. A lámpaláz a kamaszkorral érkezik meg. Talán addigra jobban érzik, hogy mekkora a tétje egy-egy szereplésnek – magyarázza. –Többségük fiatal felnőtt lesz, mire igazán megszokja a rivaldafényt. A dolog ugyanakkor természetesen kétélű, ahogy általában minden versenyhelyzet. És az is igaz, hogy ezek a kihívások siettetik a fejlődést, amit utol kell érni lelkileg.”* Ez utóbbiban rengeteget segíthet a tanár, bár Kertész tanár úr szerint a különleges tehetségekkel nem kell máshogy bánni, mint a „konzisokkal”. *„A művészpálánták amúgy is érzékenyek, ezért általában nagyobb empátiával és megértéssel kell közelíteni feléjük.”*

„A koncertek előtt egy-két órával már nagyon nagy az izgalom – ismeri el Eszter. – Ilyenkor járkálok fel-alá, és vagy hússzor keztem mosni. Ebben a hőmérséklet a lényeg. Az sem jó, ha túl meleg a víz, mert akkor utána könnyen izzadni kezd a tenyerem, de az sem jó, ha hideg, mert akkor elgémberednek az ujjaim. Szerencsére egyre több technikám van arra, hogy lenyugtassam magam. Egy kis izgulás pedig csak kell, különben elmarad az eksztázis, ami pedig sok darabhoz elengedhetetlen.”

Eszternek szintén reggeltől estig zeneórái vannak. A zene mellett a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola magántanulója. A lényeg persze az ő esetében is a gyakorlás. „A darabok nagyon nagy koncentrációt igényelnek. Iszonyúan összetettek – magyarázza. – Előfordul, hogy álomban is azon jár az eszem, hogy hogyan kellene még csiszolni az előadásmódomon.”

Vajon mit csinálnak a lányok, amikor nincs komolyzene? A kérdésre Eszter meglepetten rám néz, gondolkodik. „Olyan nincs – válaszolja végül nevetve. – Szilveszterkor is Bachot hallgattunk a barátaimmal. Az általános iskolában még kilógtam a sorból, de a mostani suliban már nem számítok különcnek. Nagyon jó a közösség itt is és a Zeneakadémián is” – mondja. Julcsi pedig helyesel.

Borongós napok

A nehézségekről kérdezem a szüleit, Tünde szerint nehéz néha a lányok szélsőséges érzelmi hullámain kezelni. „Előfordul, hogy Eszter több napra kiborul, ha nem megy úgy egy darab, ahogy szeretné – mondja. – Időnként egy-egy mű borongós hangulata is rám átragad” – teszi hozzá Eszter.

„Mindennél rosszabb az az érzés, hogy többek között a mozgássérültségünk miatt nem tudunk mindent megadni a gyerekeknek – mondja Gaál Miklós, a lányok közgazdász édesapja. – Jó

lenne elmenni néha kirándulni például. Ráadásul a bevételünk a rokkantnyugdíjunktól nem fedez minden költséget. Márpedig a hangszerek karbantartása és a külföldi fellépések hatalmas összegeket emésztenek fel. Ideális esetben sikerül egy-egy pályázaton nyernünk, de azért erre nem mindenben tudunk alapozni. Tartalékot sem tudunk gyűjteni a lányok továbbtanulásához.” „Van abban jó is, hogy tolószékhez vagyunk kötve – válaszolja Tünde szelíden. – Így ugyanis mindig itt tudunk lenni, amikor a lányok valami miatt összeomlottak, és szükségük volt a támogatásunkra.”

Eszembe jut egy három évvel ezelőtti videó, amin az akkor kilencéves Julcsi ezt találta mondani: „Szerintem azért vagyunk különlegesek, mert a szüleink is azok.” Felidézem neki, mosolyog. „Nem emlékszem – válaszolja –, de lehet, hogy ezt mondtam, mert most is így gondolom. Anya és apa igyekezetén múlt, hogy így tudunk hegedülni. És a Jóisten áldásán. Igen, szerintem azért tudok így játszani, mert Isten azt szeretné, ha neki hegedülnék. Neki és az összes embernek.” „Nagyon sok gonoszság van a világban – teszi hozzá ehhez Eszter. – Szeretnék, ha legalább arra a kis időre, amíg játszunk, elfelejtenék az emberek összes szomorúságukat.”

forrás: nlcafe.hu

Megszólalt az edzőterem tulajaja: nem zavarták el a fiút

Bár korábban elterjedt, az edzőtermet vezető Csavajda Szabolcs állítja: nem voltak előítéletesek a Down-szindrómás fiúval, és szakedzői segítség nélkül nem biztonságos használnia a gépeket.

Kiutálták egy budapesti edzőteremből az egészséges látogatók a Down-szindrómás fiút – terjedt el múlt hét végén a hír, miután az érintett bátyja Facebookon panaszolta el az esetet.

M. István állította, öccsét elküldték, mert zavarta a jelenléte a többi felnőttet. „Több panasz is érkezett a Down-szindrómás öcsémre. Nem, nem tartott fel senkit. Nem hangos, ápolt közösséghez szokott. (...) A mi életünk ezzel jár” – közölte, az esetet pedig több oldal (köztük lapunk) is átvette, a Down-szindrómás fiú testvéreinek elmondására alapozva. A posztot Facebookon több mint nyolcezen osztották meg, hozzászólásokban pedig rengetegen nevezték az esetet undorítónak, javasolva: forduljanak az Egyenlő Bánásmód Hatósághoz. Más edzőtermek pedig felajánlották a segítségüket: a zuglói Thor Gym például közölte, szeretettel fogadják „az ifjú bajnokjelöltet, és minden tőlünk telhető segítséget megadunk az optimális fejlődéséhez!”.

A szülők felügyelték volna az edzést

A XVI. kerületi Thor Fitness vezető Csavajda Szabolcs viszont állítja: nincs szó előítéletességről, viszont a fiú könnyen meg is sérülhetett volna edzés közben. Az Alfahír után lapunknak is hosszabban nyilatkozott a terem tulajdonosa: mint mondta, három-négy hete kezdett oda járni a Down-szindrómás fiú. A szüleitől úgy tudta, önálló munkavégzésre képes, később viszont azt tapasztalta, ez nem így van, felügyeletre, segítségre szorult. A fiú túlsúlya ugyanakkor összefüggésben lehet pajzsmirigyproblémákkal, szervi rendellenességekkel is, ezért Csavajda szakorvosi véleményt szeretett volna látni arról, milyen mozgást végezhet egyáltalán.

Elmondása szerint először még arról volt szó, csak bizonyos gépeket fog használni, később viszont úgy gondolták, a fiú akár súlyzóval is edzhet. Azt pedig a szülők leszögezték, az ajánlott diétát nem tudják biztosítani – tette hozzá a terem vezetője. Csavajda nem tudott róla, hogy beszéltek volna olyan szakorvossal, aki az edzést javasolta, és a fiú szerinte sétálva is csak rövidebb távokat tudott egyszerre megtenni. Az edzését csak a szülők felügyelték, ami a tulajdonos szerint nem volt elégséges, és eközben a gépek használata sem rendeltetésszerűen történt. A többi vendég ugyanakkor csak arról beszélt, hogy a fiú nem tud önállóan edzeni, azt nem mondták, hogy jelenléte zavarja őket – jegyezte meg. (A terem vezetője korábban úgy nyilatkozott, hogy a vendégek részéről „olyan visszajelzések is érkeztek, amik elmarasztalóak”, márpedig ez egy közösség, és nekik „ehhez kell igazodniuk”.)

Csavajda szerint különbség van aközött, ahogy egy mozgáskorlátozott és mondjuk egy szellemileg sérült tudja használni a termet: elmondta, a Thor Fitnessben például járt már egy mozgássérült testépítő barátja, aki ugyanúgy tudott edzeni, mint mások. Ugyanakkor az eset kirobbanása óta több szakembertől is azt hallotta: beengedni sem szabadott volna a fiút, és ha megsérül, őt vonták volna felelősségre érte.

A migránsválság során tapasztalt ilyen indulatokat

Az ügyet kirobbantó testvérről a teremvezető elmondta: korábban nem is járt nála, a szülők vitték mindig az öccsét. Csavajda szerint nem volt szó elküldésről, ő azt jelezte, hogy speciális körülmények között kellene edzenie a fiúnak. „Azt mondták, ilyen fajta diszkriminációban régen volt részük, és az ide járókat hibáztatták, majd elmentek.” A tulajdonos az MNO-nak elmondta, azóta sem tudta elérni őket. Az ügy kirobbanása után a Facebookon kapott több komolyabb fenyegetést, illetve azt is írták, hogy feljelentik őt. Csavajda a magyar újságírás állapotára nézve is jelzésértékűnek tartja, hogy bármiféle helyszíni vizsgálódás vagy részletesebb utánajárás nélkül lejöhettek az előítéletességről szóló hírek, csupán Facebook-posztokból ollóztak össze cikkeket. Emellett megemlítette: az is döbbenetes, milyen könnyen elszabadultak az indulatok. Korábban ilyen a menekültválság

során tapasztalt: mint kifejtette, akkor is hirtelen bukkantak fel a legdurvább reakciók. Erről beszélt az általa közzétett videóban is: „nagyon sokan írták [a migránsválsággal kapcsolatban – szerk.], hogy felgyújtani, szétlőni, megölni stb. Most is ez a helyzet: most én vagyok az, aki az esszenciális, abszolút gonoszt megtestesíti.”

A teremtulajdonost védte az ügy kirobbantója is

Az esetről szóló híradások elterjedése után kommentben reagált a báty is, próbálván csillapítani az indulatokat. „Ahogy eddig sem, továbbra sem célom támadni a termet vagy tulajdonosát, aki a kezdetektől segítőkész és nyitott volt” – közölte, hozzátéve, hogy Csavajda „korrektül elmondta, hogy személyi edzőként nem tudja felügyelni, de szívesen megmutogatja, melyik gépet hogyan használják és mennyi időt.” Nem tiltotta ki Attilát és szüleit, „csak megkérte, hogy ne menjenek többet”, ezt a döntést pedig a báty szerint üzleti okokból hozta meg. Állítása szerint viszont a szülők korábban nem kaptak visszajelzést, hogy bármi probléma is lenne, sem hogy bizonyos eszközöket nem kellene használni, vagy egészségügyileg megterhelő lenne öccse számára az edzés.

A konditerem veszélyes üzem

A Down Alapítvány elnöke, Gruiz Katalin megkeresésünkre elmondta: ők is üzemeltetnek edzőtermet, elsősorban értelmi fogyatékos embereknek, így testközelből ismerik a lehetőségeket és körülményeket. Gruiz közölte, általában egyet kell értsen a tulajdonossal, a konditerem veszélyes üzem. „Nemcsak a nehéz súlyzók és az esetleges nem adekvát használat miatt, hanem amiatt is, mert a gépek használatának technikája is fontos, helytelen használat egészségkárosító lehet” – közölte. Így náluk is csak szakember felügyelete mellett lehet edzeni mind a fogyatékkal élők, mind az egészségesek számára, továbbá egyénre szabott programok vannak, amikhez szintén szakember szükséges. Ezentúl azonban Gruiz egy másik edzőteremről és a részleteiben nem ismert szituációról nem kívánt véleményt mondani.

Azt viszont közölte az alapítvány elnöke, hogy a Down-szindrómás fiatalember integrált sportolásához nagy valószínűséggel szükség lesz hozzáértő segítőre is. „Én értem és tudom is, hogy egy konditeremben előzetes felkészítés hiányában a normál személyzet nem okvetlen képes ezt a segítséget megadni, a fogyatékos emberek szakszerű támogatása is egy szakma, sokszor kevés a jó szándék és a jó érzék” – tette hozzá. Azt nem tartaná helyesnek, hogy fogyatékos emberek külön edzőterembe járjanak, először viszont mindenképp kell a többletsegítség. Ezt viszont adhatja egy szociális kísérő is: a velük kapcsolatban állók mellé ők adnak ilyen segítőket, „és úgy már simán beilleszthetőek bármelyik fősodorbéli sportszolgáltató bármelyik szabadidős szolgáltatásába.” Egy idő után el is lehet engedni a kezüket, de azt lehetségesnek tartja, hogy a konditerem utolsó ebben a sorban, mert a bowlingnál vagy egy biciklizős programnál bonyolultabb. Addig viszont a Down Alapítvány konditermét érdemesebb inkább keresni, ami a fővárosi Márga utcában található.

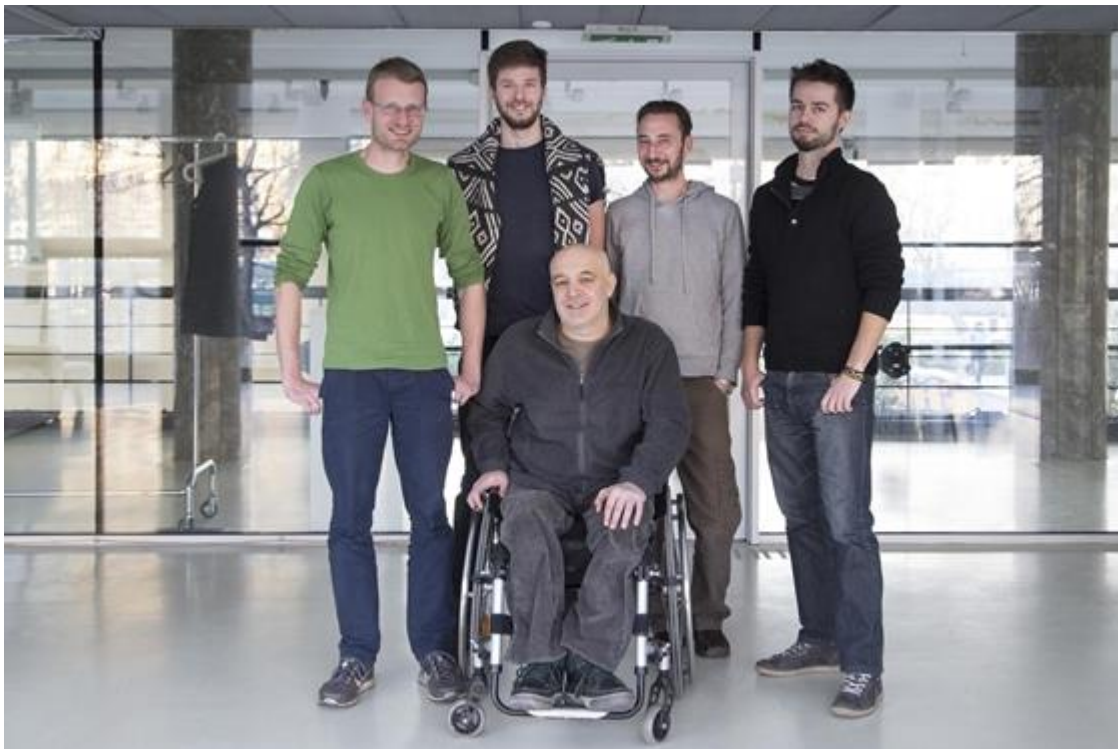
forrás: mno.hu

A sógoroknak is tetszik a magyar kerekesszékes app

A budapesti és bécsi fejlesztőket, startupokat, befektetőket okosváros témában összehozó rendezvényen 12 magyar cég mutatkozott be, ahol az osztrák–magyar zsűri a kerekesszékes applikációt fejlesztő Route4U-t díjazta.

Az idén második alkalommal megrendezett „Budapest-Vienna Interurban 2.0” konferencia célja, hogy összehozza az úgynevezett smart city, vagyis okosváros témában utazó budapesti és bécsi fejlesztőket, startupokat, befektetőket, véleményvezéreket, önkormányzatokat, hogy kötetlenül bemutatkozhatnak egymásnak és hosszú távú üzleti együttműködéseket alakítsanak ki.

„Mára egyértelművé vált, hogy a fenntartható fejlődéshez kapcsolódó törekvéseket a városokra is ki kell terjeszteni. Az intelligens városi fejlesztésekre egyre nagyobb igény mutatkozik, a piac dinamikusan bővül. Ennek szellemében a konferencia idén azokra a fejlesztésekre fókuszált, amelyek javítják az életminőségünket, megkönnyítik a mindennapjainkat, elősegítik, hogy életterünk tisztább és rendezettebb legyen – ráadásul költséghatékonyak” – mondta Mautner Márk a Bécsi Magyar Nagykövetség vezető külgazdasági attaséja.

A rendezvény partnereinek, a Design Terminálnak, a Magyar Nemzeti Kereskedőháznak és a Budapesti Vállalkozásfejlesztési Közalapítványnak köszönhetően 12 ígéretes magyar vállalkozás mutatkozhatott be a bécsi közönségnek, közülük 5 startup egy erre az alkalomra felkért osztrák–magyar szakmai zsűri előtt mutatta be üzleti elképzeléseit. A zsűri által legjobbnak ítélt csapat, a Route4U díja egyéni konzultációs lehetőség a szakemberekkel – áll a közleményben.

Az applikáció nem csak az akadálymentesített helyeket mutatja meg, de az oda vezető utat is, az információkat pedig maguktól, a felhasználóktól gyűjti be. A Route4U-ról [itt](#) és [itt](#) tudhat meg többet.

forrás: hvg.hu

„Amikor kiderül, hogy kerekesszékekben ülök, sokan vissza sem írnak”

„Gerincsorvadásom van; ez az ijesztő nevű betegség kerekesszékekbe kényszerít, akadályoz a szabad mozgásban, és folyamatos felügyeletre szorulok –, ez nem egészen az a szituáció, amelyben van esélyem találkozni a nagy szerelemmel egy bárban, egy kiállításmegnyitón vagy egyáltalán egy randira eljutni.”

„A legtöbb férfi számára én »randiképtelen« vagyok. A társadalom egy ennyire látható rokkantságot egyből megbélyegez, sokan azt gondolják, hogy aszexuális vagyok, gyerekes, állandóan másoktól függök, és elkeseredett is vagyok. Pedig csak azért vagyok elkeseredett, mert akár személyesen, akár online, mindig beraknak valamelyik kategóriába, még mielőtt igazán megismerhetnének, és akár egy pillanatra is leendő barátnőjüknek, szerelmüknek tekintenének.

Bevallom, ezek után próbáltam minden jelét eltüntetni annak a randioldalakról, hogy kerekesszékekben ülök. Így már eleve többen álltak velem szóba, viszont elég nehéz ignorálni a kerekesszéket, ha étterembe hívod randizni az új csajt, vagy éppen sziklamászást szervezel az első randin. Szóval amikor bevallom a kezdeti csetelelések után, hogy mi a helyzet velem, általában nagy csönd a válasz, ghostingolnak (vagyis egyszerűen nem válaszolnak soha többet), vagy undorodnak. De vannak, akik csak annyit mondanak, hogy majd biztosan találok magamnak valakit, aki hozzám illik.

Ezért inkább nem titkolom tovább a randioldalakon, hogy kerekesszékekben ülök. Tudom, hogy a randizási totemoszlop alján vagyok és vagyunk a többiekkel együtt. A férfiak attól is félnek, ha meglátják őket egy ilyen lánnyal randizni, akkor megfordul a többiek fejében, hogy mi lehet VELÜK a baj, velük, akik kerekesszékes lányokkal randiznak, miért nem találnak maguknak egy »jobbat«?

Persze ha csak egyéjszakás kalandot keresnek, és nem kapcsolatot, sokkal könnyebb lenne a dolgom. Úgy tűnik, a férfiak nem problémáznak: egy egyéjszakás kapcsolat belefér egy mozgáskorlátozott nővel, de egy igazi kapcsolat már nem.

Pedig ahogy Carrie a Szex és New Yorkban, én is csak szerelmet keresek, igazi szerelmet. Olyan »nem-élhetünk-egymás-nélkül« szerelmet. Nem tudom, ezt mégis hogyan csináljam, amikor a férfiak egy része barátként tekint rád, vagy a másik véglet, akinek a kerekesszék a fétise, ő sem lesz az igaz szerelmem.

Fogalmam sincs, hogy csináljam, de nem adom fel a szerelmet. Ha hasonló helyzetben vagy, mint én, üzenem, hogy te se add fel a szerelmet, mert valahol tényleg vár ránk az a bizonyos nagy dolog, a nagy szerelem.”

forrás: nlcafe.hu

Villányi úti kollégium: Hívj lakatost a saját költségeden, ha zárható ajtót akarsz!

A Pető András Főiskola Villányi úti kollégiumában nem a kollégiumi bérleti szerződésnek megfelelően működnek a dolgok. Nem zárhatók a szobák, a szekrényeknek a biciklizárak adnak némi biztonságot és a mosógépek sem működnek megfelelően, a kollégium egy alkalmazottja pedig bement a diákok szobáiba, és a bugyijaikat fotózta. Megkerestük őket, amiből még több probléma lett, és kérdéseinkre többször is kitérő válaszokat adtak.

A Pető András Főiskola (PAF) Villányi úti kollégiumában lakó hallgatóknak félévente kell aláírniuk bérleti szerződést. A szerződés hivatkozik a kollégiumi házirendre, de a kollégium lakói sem a szerződéskötéskor, sem utána nem találkoztak a házirenddel. Felvettük a kapcsolatot a főiskolával, így megtudtuk, hogy a házirend a főiskola szenátusa előtt van, mert nincs összhangban a hallgatói követelményrendszerrel.

Mi április 14-én adtunk be közérdekűadat-igénylést, majd 2016. április 27-én megkaptuk a házirendet, amely kimondja:

“A szerződés aláírásával együtt a hallgató részére átadásra kerül jelen KOLLÉGIUMI HÁZIREND, amely a hallgatóra nézve kötelező, azt aláírásával elfogadja.”

Ezzel az volt a probléma, hogy az elsőéves hallgatók 2015 augusztusában írták alá a szerződést úgy, hogy a házirend 2016. április 20-án – 8 hónappal később – készült el.

Ez azt jelenti, hogy a PAF és a diákok egyenrangú felekként aláírnak egy szerződést, ami hivatkozik egy nem létező dokumentumra, amelynek tartalmát több hónappal később a főiskola önkényesen alakítja ki, majd ez alapján akarja a jövőben felelősségre vonni a hallgatókat.

A PAF válasza szerint létezett egy 2013-as házirend, erről viszont a megkérdezett hat hallgató nem tudott, nekik azt mondták, hogy még nem készült el a házirend, emiatt nem használhatták a konditermet sem például. Egy diák említette, hogy mintha tényleg létezne egy 2013-as házirend, de sosem látta. Az állítólagos 2013-as dokumentumot mi sem találtuk meg a főiskola honlapján.

----- Továbbított üzenet -----
Feladó: "ETN-PAF robot" <www-data@etn.peto.hu>
Dátum: 2016. ápr. 21. 14:57
Tárgy: [ETN] koll szabályzat
Címzett: [REDACTED]
Másolatot kap:
Feladó: [REDACTED]@peto.hu>

Tisztelt hallgatók!

Mellékelten küldöm a kollégium szabályzatot amit kérek olvassanak el és vegyék tudomásul.

Üdvözlettel:
[REDACTED]

--
A levelet az ETN körlevél funkciójával küldték.

Amikor április 21-én már harmadik levelünkben kértük ki a hatályos dokumentumot, a főiskola szinte azonnal el is küldte az egynapos házirendet – a hallgatóknak, nem nekünk, a fent látható üzenettel. Négy nappal később pedig a kollégiumi bizottság egy tagja kereste meg a diákokat azzal, hogy sürgősen írjanak nála alá egy dokumentumot, amelyben tudomásul veszik a házirendben foglaltakat. Tudomásunk szerint a főiskola nem szervezett olyan fórumot, ahol a hallgatók észrevételeket fűzhetek volna a házirendhez és kifogásolhatták volna a szabályokat, bár a főiskola azt állítja, a hallgatók érdekeit tartja szem előtt, és a házirend minden illetékeshez eljutott az aláírás előtt. Amikor a kollégisták rákérdeztek a sietségre, a bizottsági tagok azt mondták, hogy a pénzügyi osztályról kapták az információt,

hogy sürgős. Érdekes egybeesés, hogy nemcsak adatigénylésünkre kellett válaszolniuk április 29-ig, hanem a pénzügyi osztálynak is fontos lett a házirend megléte.

Nincs internet? A te szobádban nem is lehet, hiába van benne a szerződésben

A bérleti szerződésben a 2015/2016. tanév első félévében még [szerepelt](#) az internet mint alapszolgáltatás, amit a kollégium biztosít. A tanév második félévében viszont a kollégium módosította a szerződés szövegét. Néhány hallgató azt mondta, hogy amikor át akarták olvasni a szerződés szövegét, a kollégium egyik munkatársa azt állította, hogy az nem változott. Pedig a második félévében már [kikerült](#) az internet a szerződés szövegéből. Három körben érdeklődtünk a főiskolánál arról, miért vették ki az internetet a szerződésből. A főiskola másik kollégiumában ugyanis alacsonyabb a bérleti díj, de fizetős az internet. A diákok közül – elmondásuk szerint – azért választották sokan a Villányi úti kollégiumot, mert az ár magában foglalta az internetet. A főiskolától érdemi választ erre nem kaptunk. Annak ellenére egyébként, hogy kikerült a szerződésből, még nem szűnt meg az internet szolgáltatás – de nem minden szobában volt használható. Emellett a főiskolai oldalak sokáig korlátozva voltak, így a diákok még a vizsgáikat sem tudták felvenni a kollégiumi hálózaton keresztül.

A hallgatók szerint ők többször bejelentették a hibát, de ilyenkor az illetékes személy lerázta őket azzal a magyarázattal, hogy majd következő hónapban lesz router, mert még meg kell rendelni. Hónapok múlva végül azt a választ kapták, hogy az ő szobájukban csak UTP-csatlakozó van, ami telefonra van bekötve, nem tudnak vele mit csinálni. Egy hallgató javítatlan hibákról szóló írása Facebookról eljutott a vezetőséghez is, és kis idő múlva megérkezett a router, az ezért felelős személy pedig – a hallgatók szerint – azt mondta, hogy neki szóljanak, ha nem működik az internet, mert “lebaszták, hogy nem végzi a munkáját”.

Zökkenőmentes hibabejelentés

Szeptemberben bejelentették a hallgatók, hogy a szekrények ajtajai nem zárhatóak, a szobák ajtajához pedig nincsen kulcsuk, és ezeket a kollégiumi gyűlésen a hotelmenedzsernek is jelezték. Egy illetékes alkalmazott pedig – állításuk szerint – annyit tudott mondani nekik, amikor leadták a hibabejelentő lapot, hogy: “Hívjatok lakatost!” – természetesen a saját költségükön.

A diákok szerint a szobák átadásakor a [szobaleltárból](#) és a [szobaátvételi elismervényből](#) sem kaptak egy-egy példányt. Így kiköltözéskor nehezen fogják tudni bizonyítani például, hogy a szekrények nem azért nem zárhatóak, mert ők tették tönkre.

Egy idő után már ez a [nyomtatvány](#) is kikerült a folyosókra, amiből a diákok megtanulhatják a záruk és a kulcsok rendeltetésszerű használatát. Második levelünk után egyébként szinte azonnal javították a szekrényeket – elvégre ideje volt, hogy a biciklizáron kívül más is biztosítsa, hogy az értékek ne tűnjenek el a szobából, mert sajnos a kollégium épületébe is gyakorlatilag bárki bemehetett.

„A Kollégiumba kizárólag a belépőkártyával rendelkezők léphetnek be, amelyet a biztonsági szolgálat ellenőriz. Más személy csak engedéllyel tartózkodhat az épületben.”

Ez a mondat – ami alapján azt hihetnénk, hogy szigorú biztonsági ellenőrzés működik az intézményben – a PAF-tól kapott levélben áll. Mi viszont felsétáltunk a kollégium mindkét szintjére anélkül, hogy bárki megállított volna. Ezt megírtuk nekik is, amire már rögtön más választ kaptunk: kiderült, hogy a [szigorú beléptetőrendszer](#) két lépcsőben vezet be a különleges igényű (pl. kerekesszékes) gyerekekre tekintettel. Más kollégiumokban (pl. Schönherz kollégium) már létezik olyan rendszer, ahol csak az léphet be a kollégiumba, aki felmutatja a belépőkártyáját, vagy átadja arcképes igazolványát és felkíséri, aki fogadja. Ez a

Pető Intézet fotocellás ajtajával is megvalósítható lenne, és még az akadálymentesített bejárat is megmaradna.

A mosógépek azért mennek tönkre, mert nem 30 fokon mostok vele!

Ez a mondat a takarító személyzettől származik a kollégisták szerint. A második félévben egy mosógépnek letört a fogantyúja, amit a kollégium – a hallgatók elmondása alapján – rongálásnak minősített, de feljelentést nem tett az ügyben. Ehelyett – forrásaink szerint – a hotelmenedzser azt mondta a diákoknak, hogy elvitték az összes gépet javításra, és a lakók kauciójából vonják majd le a gépek javíttatásának költségét. Mindegy, hogy egy gép helyett az összeset elvitték javítani.

Amikor a hallgatók jelezték a hotel managernek a gyűlésen, hogy mióta megjavíttatták a gépeket, azok rosszabbul működnek, mint korábban, állítólag annyit kaptak válaszul, hogy: “Szívás.”

A [69 900 forintért megjavított](#), ugráló-visító mosógépek működése [itt](#) tekinthető meg, a kollégisták által készített videó felvételeken.

Fogadhatsz vendéget, de csak ha a szobatársad nincs otthon!

A házirendben vannak még szokatlan rendelkezések, kimondja például, hogy a kollégista fogadhat éjszaka vendéget, de két nappal korábban [be kell jelentenie](#), engedélyeztetnie kell, és ezután is is egy időben csak két személy: a kollégista és vendége tartózkodhat a szobában. A szobatársnak tehát mennie kell ahhoz, hogy jöhessen vendég.

forrás: oktatas.atlatszo.hu

[Az igazi győzelmek](#)

Hasznosságelv szerint működő világban élünk, ahol mindent forintosítanak, de a Szeretethídon senki nem számítja ki, hogy mennyit ér az önkéntes segítség, hiszen jó dolgokat tenni alapvető emberi magatartás. Helyszíni riport Budafokról, a Szeretethíd május 20-i megnyitójáról, ahol nemcsak önkénteskedtek, hanem tánra is perdültek a résztvevők a legkisebbektől kezdve a püspökökön át az államtitkárig.

Több mint 21 ezren vesznek részt a Szeretethíd református önkéntes napokon május 20. és 22. között. A Szeretethíd nyolc éves történetében ez a legmagasabb létszám – jelentették be a szervezők a rendezvény ünnepélyes megnyitóján pénteken, a budafoki Rózsakerti Demjén István Református Általános tornatermében. Bogárdi Szabó István református püspök szerint sikeresnek bizonyult a Szeretethíd mozgalom: nyolc évvel ezelőtt kétezer fővel indult, ma pedig már tízszer annyian dolgoznak önkéntesként másokért. A zsinat lelkes elnöke azt mondta a Parókia portálnak, hogy az egyháztagok képesek önmagukat és másokat is mozgósítani a jó cél érdekében.

– Talán azért is vonzó az önkéntesség, mert ma hasznosságelv szerint működő világban élünk, ahol mindent a GDP-vel, a gazdasági mutatóval, a hasznossággal mérnek és forintosítanak. A Szeretethídon senki nem számolja, hogy hány munkaórát dolgoznak az önkéntesek, és ez mekkora érték, hiszen jó dolgokat tenni alapvető emberi magatartás. Minden emberben ott lappang az igény úgy jót tenni, hogy ez nem kerül bele a mindent a hasznon mérő civilizáció darálójába. Örülök, hogy sokan dolgoznak a Szeretethídon, de nem a létszám a lényeg, hanem az, hogy segítők megízlelhessék, milyen jó dolog jót tenni – hangsúlyozta Bogárdi Szabó István.

Csapatban

Így gondolták ezt a budafoki református általános iskolások is, akik már péntek reggel munkához láttak: néhány csoport az iskola udvarát hozta rendbe, a kisebbek pedig virágot ültettek. A harmadikos Varga Petra azt mondta, hogy szeret csapatmunkában dolgozni az osztálytársaival. Elárulta, hogy az elültetett virágokat felváltva öntözik és gondozzák majd.

Végváriné Pánczél Gyöngyi a „harmadik bések” osztályfőnöke pedig arról beszélt portálunknak, hogy a gyerekek nagyon szívesen segítenek egymásnak és másoknak is. Ebben nagy szerepe van a keresztyén nevelésnek.

– Sokat jelent számunkra a reggeli áhítat is, ahol elmondhatjuk, kinek mi a problémája, bánata, tudunk egymásért imádkozni. A keresztyén értékrend és hit sokat segít nekünk. A gyerekek fogékonyak egymás problémája iránt, és szívesen segítenek.

Lázadás

Fekete Károly Tiszántúli református püspök azt mondta a gyerekeknek, hogy az önkéntes segítség a szeretetlenség és az önzőség elleni lázadás, hiszen szükségünk van egymásra. A Szeretethíd egyházi fővédnöke úgy fogalmazott, hogy akkor vagyunk hiteles keresztyének, ha a „szükségem van rád” gondolat minél több formában fejeződik ki.

– Ha jót cselekszünk, akkor a példamutatás ragadós lesz. Ha ez nem sikerül, akkor mondhatunk bármit vagy biztathatunk másokat, nem lesz hatása. Abban bízunk, hogy a Kárpát-medence református népe megmozdult, és megmozdít másokat is – tette hozzá.

A bizalom infrastruktúrája

Czibere Károly szociális ügyekért és társadalmi felzárkózásért felelős államtitkár hangsúlyozta, hogy a Szeretethíd olyan Kárpát-medencei református önkéntes program, amelyet minden évben május 22-e környékén rendeznek meg, ekkor ünneplik ugyanis az egységes magyar református egyházat.

– Keressük azokat a lehetőségeket, amikor közösséget tudunk vállalni a másik emberrel, aki esetleg nélkülöz, magányos vagy számkivetett. A közösségvállalás történhet a családban, a gyülekezetben vagy a társadalomban, de fontos felmutatni Kárpát-medencei szinten is. Sok önmagába csavarodott élet van, azért is fontos ez a program, hogy rávilágítson: nyitni kell mások felé. Ha valamire szüksége van ennek a társadalomnak, az a bizalom infrastruktúrájának építése. Ezen tud egy összetartó társadalom újjáépülni.

Ez a szeretet

A Szeretethíd világi fővédnöke, Gundel Takács Gábor

televíziós újságíró, sportriporter arra hívta fel a figyelmet, hogy ne csak az ünnepi alkalmakkor, a gyülekezetekben, az istentiszteleteken vagy éppen karácsonykor legyen bennük szeretet, hanem azokban a pillanatokban is, amikor indulatosak, haragosak vagyunk, amikor megszólal bennünk az ördög.

– A Jóisten próbára tesz bennünket, hogy ezeket a helyzeteket meg tudjuk-e oldani. Azok az igazi győzelmek, amikor a hétköznapokban, nyugösen, fáradtan, stresszesen is van bennünk szeretet. Olyan világban élünk, amikor kapaszkodót és értéket keresünk, amikben megbízhatunk, és csodák csodájára mindig ugyanahhoz az örök értékhez jutunk vissza: ez a szeretet.

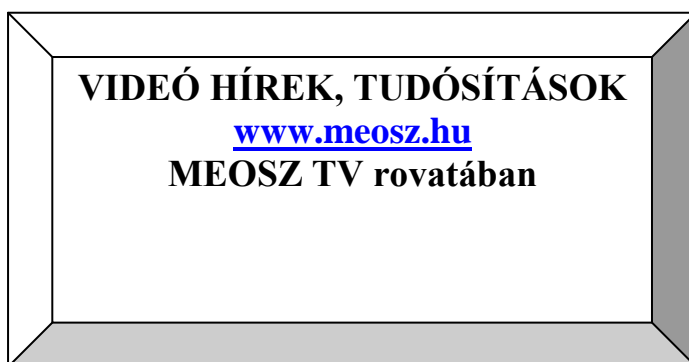
Összefogás – ösztánc

A Szeretethíd ritkán látott pillanatokát is hozott: a kerekesszékes táncosok, a szociális ügyekért felelős államtitkár, református egyházi vezetők, lelkipásztorok, tanárok, újságírók és gyerekek fergeteges hangulatban ropták együtt a táncot a Los Del Rio ösrégi slágerére, a Macarenára. A Szeretethíd már az első napon új dimenziókat nyitott.

[Hallgassa meg a Szeretethíd megnyitóján készült riportunkat!](#)

forrás: parokia.hu

**A MEOSZ tagegyesületei és partnerei információi
--- EGYESÜLETI INFORMÁCIÓK ---**

-HÍREK-

MCSME - MEGHÍVÓ

MEGHÍVÓ

KI-MIT-TUD VIII.

Mozgáskorlátozottak Csongrád Megyei Egyesülete

szeretettel meghívja

Önt és kedves családját, ismerőseit a

2016. június 4-én 10 órakor

megrendezésre kerülő

vetélkedő és kiállítás elnevezésű rendezvényre.

A rendezvény helye: Algyő, Faluház Búvár u. 5.

Étkezés: Levendula étterem

Két korosztályban lehet nevezni: ifjúsági (40 éves kor alatt), felnőtt (40 éves kor felett)

Kategóriák: ének, zene, tánc, próza; egyéni-csoportos

A fellépés ideje: egyéni kategóriában 5 perc, csoportos kategóriában 10 perc,

Kiállítás: kézimunka, fotó, festmény, rajz, egyéb kategória
kiállítandó tárgyak száma ne legyen 2 darabnál több kiállítónként

Felmerülő költségek:

- Nevezési díj mindenki számára egyaránt 500 Ft/fő
akár csoportos fellépő akár egyéni, illetve kiállítási tárgy.
- Az étkezés 1500 Ft/fő (csontleves, töltött szelet, burgonya, vegyes savanyú, rétes).
- Az utazás önköltséges

Jelentkezési határidő 2016. május 21.

A kiállítási tárgyak leadhatóak az MCSME irodában, vagy a csoporttitkároknál, 2016. május 30-ig.

Bővebb információ:
Kapota Mihály: 06-20/9590-528

-RENDEZVÉNYEK-

Tájak, sorsok, mandalák

Tarcsányi Ottilia festményei és Kónya Zsuzsanna mandalái a Sajtóházban.

[Az esemény meghívója itt olvasható!](#)

Megrendezés dátuma: 2016 június 1.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET•

-PÁLYÁZATOK-

Pályázati kiírás 1956

Fogyatékossgal Élők a Médiában Szakosztálya és a Komárom-Esztergom Megyei Tehetség gondozó és Lélekgéjtő Alapítvány az 1956-os forradalom és szabadságharc eseményeinek 60. évfordulójához kapcsolódóan nyílt pályázatot hirdet fogyatékossgal élő személyek számára új irodalmi alkotások létrehozására.

A pályázatot támogatja a Magyar Írószövetség és a MÚOSZ Fogyatékossgal Élők a Médiában Szakosztálya. Szándékaink szerint a Magyar Művelődési Társaság a legjobb pályaműveket saját kiadásában, nyomtatott formában is megjelenteti.

1. A kiíró célja A pályázatot kiírók e pályázattal is emléket kívánnak állítani az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc eseményeinek 60. évfordulójának. Fogyatékossgal élő társainktól várunk irodalmi alkotásokat, amelyekben megfogalmazzák érzéseiket, gondolataikat. Mit jelent nekik 2016-ban a magyar forradalom, mit tudnak erről, mennyire érinti, foglalkoztatja őket annak előzménye, következménye népünk életében.

A kiíró célja olyan irodalmi alkotások kiadványban történő megjelentetése, amelyeken keresztül a fiatal nemzedék is minél több ismeretet szerezhet 1956 szellemiségéről. A pályázatot kiírók célja hogy további lehetőségekkel, elismerésekkel serkentsse a fogyatékossgal élő alkotói kedvét.

2. A pályázók köre Kizárólag természetes személy nyújthat be pályaművet. A pályázat jelíges. A benyújtott pályaműveken csak egy, az alkotó által választott jelíge és születési éve szerepelhet. Lezárt borítékon a jelíget, benne újra mellékelni kell a jelíget, az alkotó nevét,

elérhetőségét. Online pályázásnál külön mellékletben kérjük megadni a jeligét, pályázó nevét, születési évét, címét, elérhetőségét, e-mail címét.

3. A pályázati időszak, a díjazás formája és mértéke Pályázni lehet novellával – maximum 4 oldal A/4 oldal terjedelemben, valamint verssel, versekkel is, maximum 50 sor terjedelemben. A beérkezett pályaművekből novella és vers kategóriában összesen 1 első (bruttó 20.000 Ft), 1 második (bruttó 15.000 Ft), 1 harmadik díjat (bruttó 10.000 Ft) adományoznak a kiírók. Ezen túl a Magyar Írószövetség, valamint a MÚOSZ Fogyatékossgal Élők a Médiában Szakosztálya könyvjutalmakat ajánlott fel. A felhívás kiírója a döntéshozók számára fenntartja azt a jogot, hogy több díjat javasolhat, a díjakat megoszthatja, vagy azokat nem adja ki. A beérkező pályamunkákat a kiírókból összehívott zsűri értékeli.

4. A pályaművek benyújtásának módja, helye és határideje A pályaművek beadási határideje 2016. augusztus 31. A pályamunkákat az alábbi módon lehet benyújtani: postai úton nyomtatott formában, jeligével ellátva 2 példányban az alábbi címre kérjük megküldeni: Magyar Művelődési Társaság 2067 Szárliget, József Attila u. 18. Online pályázás esetén a pályaműveket, a mellékletet az mmt98hu@gmail.com címre kérjük elküldeni Az eredményhirdetésre 2016. októberében kerül sor.

Szárliget, 2016. május 20.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

-MUNKAAJÁNLATOK-

Panaszkezelési és ellenőrzési területi referens (Debrecen)

Jelige: "PETR"

Feladatok:

- Szabálytalan, szerződés nélküli és folyamati hibás vételezések
- panaszügyeinek kivizsgálása, ehhez kapcsolódó eseti követelések meghatározása, irattározási feladatainak ellátása
- Panaszügyek kivizsgálása során feltárt jegyzőkönyvezéssel, tárgyi bizonyítékkezeléssel, felhasználási hely ellenőrzéssel kapcsolatosan feltárt hibák gyűjtése, dokumentált visszajelzése a munkafolyamatban résztvevő kollégáknak
- Kapcsolattartás a társterületekkel, jogi képviselővel, rendőrséggel, bírósággal, ügyészséggel
- Részvétel a külső felügyeleti szervekhez beérkezett, jegyzőkönyvek feldolgozásához kapcsolódó panaszügyek kivizsgálásában
- Igazságügyi szakértés folyamatának kezelése

Elvárások:

- Gazdasági / műszaki területen szerzett felsőfokú végzettség
- Legalább 1 év szakmai tapasztalat
- Jegyzőkönyv feldolgozásokkal kapcsolatos törvények, utasítások,

szabályozások ismerete

- Ügyfélközpontú szemlélet
- Jó kommunikációs és hatékony együttműködésre való készség
- Proaktív, önálló munkavégzés
- B kategóriás jogosítvány
- Utazási hajlandóság

Jelentkezni a MEOSZ Álláskulcs Munkaerőpiaci Szolgáltató Irodájánál lehet "PETR" jeligével. Jelentkezését az allas@meosz.hu e-mail címre küldje. (Jelentkezésének továbbküldési feltétele díjtalan együttműködési megállapodásunk aláírása, melyet regisztrálásával fogad el.)

Ha még nem regisztrált álláskeresőnk itt regisztrálhat. Csak regisztrált álláskeresőink jelentkezését tudjuk továbbítani!

Jelentkezési határidő: 2016 június 23.

forrás: MEOSZ OKTATÁSI, TOVÁBBKÉPZŐ ÉS TÁVMUNKA INTÉZET

